

og jeg finder, at der idetmindste er een Omstændighed, som peger saa bestemt hen i den Retning, at man ikke vil kunne negte Betydningen deraf. Enhver Professor ved et Universitet bevæger sig med Forskjærlighed i en vis Sædekrebs, og denne kan være berettiget fra hans subjective Standpunkt; men det bliver da netop til den, at Studenterne komme til at binde sig, thi den faaer, naar den vedkommende Professor er Examinator, en Betydning, som den muligvis ikke har i og for sig. Examencommissionen, ventar jeg, vil virke befriende i den Retning. — Jeg skal derfor anbefale at blive staaende ved det Forslag, som er kommet fra Folketillinget, og stemme imod det ærede 8de kongevalgte Medlems Forslag, idet jeg imidlertid med fuldkommen Tilslutning skal udtale mig overeensstemmende med de ærede Medlemmer, der ere tilbøielige til at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa den store Betydning, Sagen har, og at anbefale til ham at undergive Sagen en alvorlig og moden Prøvelse endnu engang, inden han skrider til at udføre den i Gjerning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Rehmann) var entig med mig, saa udtalte han, om Sagens Realitet. Det er mig selvfølgelig en Tilfredsstillelse at høre et æret Medlem, der har saa stor Betydning i den Kreds i Salen, hvori han sidder, udtale sig paa en saadan Maade, og jeg kan derfor kun udtale min Tilfredsstillelse over, at det ærede Medlem i saa Henseende gaaer med mig og er paa min Side. Men i andre Henseender var det ærede Medlem uenigt med mig. Han antog det for aldeles utvivlsomt, at efter denne Sags indgribende Beskaffenhed maatte den ikke afgjøres ad administrativ, men derimod ad Lovgivningsveien. Deri samstemmede det ærede 8de kongevalgte Medlem, ja, han gif endog saa saa vidt, at han ligeoverfor mine Udtalelser i sidste Samling end ikke kunde anerkjende Rigtigheden af, hvad jeg havde anført, at det skulde være en constant Praxis, at slige Examenstager afgjordes ad administrativ Veie. Nei, han kunde ikke komme videre end til at sige, at det for-

me endelig var Praxis. Søvrigt meente det samme ærede Medlem, at der var en Himmelvid Forskjel mellem de Exempler, som jeg havde anført, og den Foranstaltning, som nu agtes truffet. Denne „himmelvide“ Forskjel — det er jo et meget stærkt Udtryk, som det ærede Medlem der brugte — skulde bestaae deri, at Examinationen lagdes bort fra Universitetet og overgaves til egne Examinatorer. Men jeg skulde dog vel mene, at denne „himmelvide“ Forskjel kun da vilde være, hvis Gjenstanden for Examinationen blev noget ganske Andet ved den Examencommission, som agtes oprettet. Det er imidlertid langt fra Tilfældet, at det vil skee. Meget mere vil der blive examineret ganske i de selvsamme Fag som tidligere. Hvis det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds savnede denne Udtalelse af mig, da jeg talte om Planen, da har jeg herved suppleret mine tidligere Udtalelser. Jeg troede imidlertid, at en saadan yderligere Udtalelse maatte blive overflødig. Sidste Gang, jeg havde Ordet, anførte jeg forskellige Tilfælde, hvor der ad administrativ Veie var truffet Forandringer med Hensyn til Examenstvæsenet. Jeg skulde maaffee have anført et Exempel til, og jeg vil indhente denne Forsømmelse. Det er et Exempel, som just angaaer det theologiske Studium ved Kjøbenhavns Universitet. Det er en ikke ringe Forandring, som i sin Tid blev truffen, da det latinske Sprog blev affattet ved Universitetet. Foranstaltningen var aldeles hensigtsmæssig og rigtig; men jeg vil bemærke, at denne meget betydelige og meget indgribende Foranstaltning, der dengang blev truffen, blev truffen ad administrativ Veie. Ved en Besjæftigjævelse af 23de Decbr. 1849 blev det bestemt, at der for Fremtiden kun skulde examineres paa vort eget Sprog. Den ærede 4de Landsdødsmand for 1ste Kreds (Rehmann) ledede Opmærksomheden hen paa Biskop Monrad, og udtalte, at han ikke havde afgjort Sagen. Det er ganske vist, at han har ikke afgjort det; havde dette været Tilfældet, var Foranstaltningen selvfølgelig traadt ilive; men han har paa det Allernærmeste afgjort den. Kan man sige, at nogen Foranstaltning er bleven afgjort, om den end ikke